

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 180/2014
12.03.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. П.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К бр. 123/12 од 27.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2086/13 од 05.06.2013. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б., адв. П.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К бр. 123/12 од 27.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2086/13 од 05.06.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу 2К бр. 123/12 од 27.02.2013. године окривљени Н.Б., оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године. Истом пресудом од окривљеног је на основу одредбе члана 246. став 7. КЗ одузет предмет извршења кривичног дела - опојна дрога „марихуана“ и одлучено да се иста по правноснажности пресуде има уништити, док је на основу одредбе члана 193. и 196. ЗКП-а окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда уплати трошкове кривичног поступка и судског паушала и то по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 2086/13 од 05.06.2013. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу, окривљеног

Н.Б. и његовог браниоца, адв. П.Ђ., а пресуда Вишег суда у Шапцу 2К бр. 123/12 од 27.02.2013. године, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу 2К бр. 123/12 од 27.02.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 2086/13 од 05.06.2013. године захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.Б., адв. П.Ђ., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. и 11, члана 368. став 1. тачка 1, члана 385. став 3, члана 114. и члана 115. у вези члана 368. став 1. тачка 11, члана 193. став 2. ЗКП-а, због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, битне повреде материјалног права - члан 369. тачка 3, члана 405. став 1. тачка 1-4, члан 368. став 1. тачка 10, члан 61. став 2. и 3. КЗ, став 5. члана 61. ЗКП-а и због трошкова кривичног поступка, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи обе нижестепене пресуде тако што ће донети ослобађајућу пресуду, окривљеном исплати трошкове кривичног поступка или пак да укине обе нижестепене пресуде и предмет врати на поновно суђење, а извршење кривичне санкције, хитно прекине.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б., адв. П.Ђ., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неблагоприятен.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 121/12), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, уколико није поднет у року из члана 485. ст. 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. истог Законика, прописано је да због повреда тога Законика (чл. 74, чл. 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4) учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 121/12).

Из списка предмета - доставнице за лично достављање се утврђује да је окривљени Н.Б., пресуду Апелационог суда у Београду Кж2 2086/13 од 05.06.2013. године, примио лично дана 05.09.2013. године, а да је бранилац окривљеног адв. П.Ђ. захтев за заштиту законитости поднео дана 21.01.2014. године, што значи након истека рока за подношење захтева за заштиту законитости, који је у конкретном случају истицао дана 05.10.2013. године.

Како је, дакле, захтев за заштиту законитости поднет по протеку рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, за подношење овог

ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев одбацио као неблаговремен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 121/12), донео одлуку као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**